



# ΡΟΜΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἴδ' ὄντων μας μεταβολή, ἐνδιαφερόμενα πολλά.  
Ῥάματα καὶ συνδρομαί — ἀπ' εὐθείας πὸς ἐμέ.  
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον — ὅ κ' τὰ φράγκα εἰς αἶμα ἴδονο  
Γὰρ τὰ ξένα ὅμως μέρα — δέκα φράγκα καὶ ἄστο χέρι

Ἐκκοστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον  
'στὴν κλεινὴν ἐδρεῖομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐνδεκα μῆνός Ἀπρίλη,  
τρέμει τῆς Σταμποῦλ ἡ Πύλη.

Ἔτος χίλια κ' ἐννιά κ' ἐνταχόσα,  
νέα πλάσις ὅτ' ἀνέβη πετάσα.

Χίλια κ' ὀγδόνητα,  
πέφτουν τὰ φόντα.

## Στὶς μετὰ τὸ περὶ πᾶνω γὰρ τῆς Πιόλης τὸν Σουλτάνο.

Ἡ Σταμποῦλ πολιορκεῖται, Περικιὰ περικλιτῆ,  
καὶ Νεότουρκοι φρενήρεις,  
ἀκατάσχετοι, ἐπιθήσεις,  
προχωροῦν κατακεχηταί.

Οἱ Νεότουρκοι κροτοῦν  
καὶ τὴν τήρησιν ζητοῦν  
τοῦ Συντάγματος σὰν πρῶτα  
δίχως μὴ τὰ λείψα γῆτα.

Τὸν πᾶνον κροτοῦ κροτεῖ  
καὶ συναγεμῶν σημαίνει,  
καὶ τουρλοῦ τουρλοῦ στρατοὶ  
καταφθάνουν φρενησμένοι.

Ἡ Σταμποῦλ πολιορκεῖται,  
κ' ὁ λαοφιλὴς Σουλτάνος,  
ὁ καὶ πρῶτος Μουσοῦλμανός,  
ποῦ κακῶς γηροβοσκειται,  
λένε τώρα, μπουτιλαῖ,  
πῶς δὲν στέκεται καλά.

Νεοτούρκοι γὰρ αὖτις  
φοβεροῦν τὸν Καλιση,  
κ' ἀλαλάζουσι κατ' αὐτοῦ  
τῶσα σώματα στρατοῦ  
πῶς τὸ Σύνταγμα κατεῖ  
καὶ τοὺς ὄρκους ἀστέει.

Ἦταν φαίνεται γραμμένο  
πῶρα ὅτ' ἀ γράμματα  
νὰ τὸν μάθουν τὸν καθέμονο  
τῶσα νέα ἀράμματα

Ἦταν φαίνεται γραφτὸ  
καὶ τὸ Σύνταγμα νὰ μάθῃ,  
καὶ μαρτύρια γι' αὐτὸ  
τ' ἀφιλότιμον νὰ κάθῃ.

Πῶς σοῦ φαίνεται καὶ τοῦτο, Περικλέτο πατριότη,  
νὰ κεντάξης τὸν Καλιση, τὸν ἀπόλυτο δεσπότη,  
νὰ ποτίζεται χολαῖς  
μὲ Συντάγματος Βουλαῖς,  
καὶ νὰ γίνεται ἄμμοστα τοῦ καθιμερινῆ κουβέντα  
γιὰ θεσμούς καὶ Παρλαμέντα.

Δὲν μοῦ λές, βρε Περικλέτο, ἰ Σουλτάνος εἶναι πλέον,  
ἀφοῦ τώρα δὲν ἔμπορεῖ  
σὰν τὸν πρῶτον τὸ μπουρί  
μὲς ἔσθ' ὅσον Βόσπορον νὰ πνίξῃ μίτη σκόλον ψωραλέον;

Τὶ Σουλτάνος εἶναι πλέον ἀφοῦ φαίνεται πρὸς δλους,  
καὶ δὲν ἔχει σὰν κ' ἔκεινον τὸν Ἴτζετ θαλαμηπόλους;  
Πῶς ἔμπορεῖ ποτε νὰ γίνῃ  
Πατισὰχ χωρὶς χαφιέδες,  
καὶ χωρὶς σὺντὰ νὰ δῆνῃ  
γιὰ τὴν χῶνευσι καφιέδες;

Τὶ Σουλτάνος εἶναι τοῦτος,  
ποῦ τοῦ φέρουν ἀντιφρήσεις,  
κ' ὄλος ὁ λαμπρός τοῦ πλοῦτος  
γίνεται τοῦ κρῆτους κτήσης;

Τὶ Σουλτάνος εἶναι τοῦτος, ποῦ τὸν βάζουσι ἡ ἀπογράφει,  
ποῦ κ' ἔκειν' ἡ Συντεχνία, ποῦ κ' ἔκεινο τὸ σινάφι,  
δικαιοῦται σὰν θέλησῃ  
τὲτ' ἀ τὲτ' νὰ τοῖ' μιλῆσῃ.

Τὶ Σουλτάνος εἶναι τοῦτος, ποῦ τηρεῖ τὰ καθεστῶτα  
δοῦλον ἐλευθεροφρόνον,  
καὶ δὲν βλέπει σὰν καὶ πρῶτα  
τὴν μανίκα του καὶ μόνον.

Τὶ Σουλτάνος εἶναι τοῦτος, ποῦ σὰν θέλῃς νὰ τὸν δῆς  
ὅτ' ὁ Παλάτι πῶς ἀκόπος,  
καὶ πὲ δέχεται εὐμειδῆς  
μόνος του κ' αὐτοπροσώπως;

Ἐνα τέτοιο Καλιφάτο,  
Περικλέτο, ἰ τὸ θέλει,  
πῶς ἀνέχεται νὰ ζῆ,  
καὶ νὰ γίνεται κοπέλι.



σὲ καθένα Κομητάτο,  
στὸν Ἐνβέρ, στὸν Νιαζή;

Τι Σουλτάνος εἶναι πλέον, ποῦ σὲ τούτους πῶς καιροῦς  
δὲν ἔμπορε κοντά του νάχη τοὺς δικούς του τοὺς φρουρούς,  
μῆτε τρεῖς παλροκατιέδες, μῆτε τρεῖς παλρομπεζήδες,  
δὲν ἐκείνους δὲν τοὺς θέλουν οἱ κλεινοὶ Κομητατζήδες;

Τι Σουλτάνος εἶναι πιά, ποῦ ἔμπορε σ' αὐτοὺς λουφάζει,  
ποῦ σὲν πρώτα δὲν ἔμπορε νὰ σκοτώνη καὶ νὰ σφάζη,  
κ' ὅσους θέλει καὶ δὲν θέλει  
σ' ἐξορίας νὰ τοὺς στέλλη;

Τι Σουλτάνος εἶναι τούτος, ποῦ χοροπηθοῦν καροὶ του  
δοῦλοι Συνταγματικοί,  
ποῦ δικαίωμα δὲν ἔχει κ' ἕναν Καφρετζήμπαση του  
νὰ τὸν χόση σὲ σακί;

Τι Σουλτάνος εἶναι τούτος, Περικλέτο τοῦ Ρωμηοῦ,  
ποῦ ἔμπορουν κ' ἡ Τουρκία τοῦ μεγάλου χαρεμιοῦ  
νὰ μουντζώσουν τὰ χαρέμια  
καὶ ν' ἀρπάξουν τὰ καλέμια  
καὶ νὰ γίνουν Σουφρατζεῖται;

Κι' ἀπὸ τὸ Γιάδζι νὰ βγαίνουν  
καὶ σὲ Λέσχας νὰ πηγαίνουν  
καὶ Συλλόγους σὲν ρεμπέταις;

Τι Σουλτάνος εἶναι τούτος, Περικλέτο φατασύλα,  
ποῦ ἔμπορε καὶ κάθε σιλάβα, ποῦ ἔμπορε καὶ κάθε δοῦλα,  
τὸ φούν-μπάλλ, τὸ λόουν-τένυς, καὶ τὸ σκαίτηκ-οῖγκ νὰ καίξη,  
δίχως ὁ σκαπὸς Καλίφης καὶ γι' αὐτὸ νὰ βράξη λέξι;

Τι Σουλτάνος εἶναι πλέον,  
ποῦ καθεὶς τῶν ἀγγελίων  
κ' ὅλ' οἱ Συνταγματικοὶ  
προσπεῖτε χωρὶς αἰδῶ  
μὰ τὸν καθαιροῦν ἔδῶ,  
μὰ τὸν καθαιροῦν ἐκεῖ;

Τι Σουλτάνος εἶναι τούτος, ποῦ τὸν κάνουνε κουργέλι  
κ' οἱ πολιτικοὶ τοῦ δρόμου,  
καὶ κανέναν Μονεζήης σ'ὸ τζαμί δὲν ἀπαγγέλλει  
τὸνομά του μετὰ τρόμου;

Τι Σουλτάνος εἶναι πιά,  
Περικλέτο μου καθῶνι,  
ποῦ ποῦ δίνουνε λελεσιπῆ  
τὸν καιρὸ του νὰ σκοτώνη;

Ὁ Χαμίτ ὁ σεβαστὸς  
μὲ τὸ νέον καθεστοῦς  
καὶ μ' ἐκείνας τῆς Βουλαις,  
ποῦ γανόνουνε κεφάλια,  
ἔφθασε σὲ κἄτι χάλια,  
ποῖναι τώρα νὰ τὸν κλαῖς.

Δυστηχίσι! παρηγορία  
μόνη τοῦμεις νὰ λέη  
τοῦ Γιάδζι τὰ τόσα κλέη,  
ποῦ δικαίως ἔγαυρια.

Καὶ ξυπνὸς καὶ σὲν κοιμάται  
ἀθλοῦς σκέπεται σπανίους,  
καὶ τὴν ἐποχὴ θυμάται,  
ποθοφάξ τοὺς Ἀρμυνίους.

Ὁ Χαμίτ ὁ μακελλάρης,  
ὅσπερ ἄπειρος ἡ γαίης,  
ὁ δυνάμενος σὲν σκεπῆ τοὺς ἀπίστους νὰ συντρίψη,  
ὁ Χαμίτ ὁ λατρευτὸς,  
τώρα σκέπεται κ' αὐτὸς  
πῶς μὲ τρόπο νὰ τὸ στρίψη.

Ὁ τοσοῦτους σκυλοπνίξας  
καὶ μεγάλας διανοξίας  
στὸς λοχίοντας πληγὰς.

Ὁ τοσοῦτους παιδεύσας  
καὶ τοσοῦτους φυγαδεύσας  
θέλει νὰ γενῆ φυγάς.

Ὁ κλουσίους ἐξορίας  
καὶ τοσαῦτα θησαυρίας,  
τρέμουν τώρα τὸν στρατὸν, τὴν βροντὴν τῶν πυροβόλων,  
θέλει νάβρη τὸν Ἴτζετ τὸν ἀρχιθαλαμηπόλον.

Ὁ τοσοῦτους προστατεύσας προστασίαν δὲν εὗρσκει,  
καὶ βαρὸν τονίζου μῆλος  
εἰς τὸ θλιβερόν του τέλος  
Καίσαρες καὶ Βασιλοῦχοι.

Ὁ τοσαῦτα δῶρα στεῖλας  
πρὸς Ἀθίλας Καίσαρον φίλας,  
σὴ μερὰ τὸ γόνυ κλίνων  
δέεται θερμοῦς ἐκείνων  
τὴν πολύτιμον ζωὴν του δωρεὰν νὰ προστατεύσουν  
κ' ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ φίλου δωρεὰν νὰ μωσατεύσουν.

Ὁ χορτάσας ἀπὸ δῶρα  
κ' ἕνα πληθὸς δορυφόρων,  
κλαίων καὶ σπαράζων τώρα  
τὴν ζωὴν του θέλει δῶρον.

Ὁ σοφὸς ὁ διλωμάτης,  
ὁ τραγὸς ἀνοικτομμάτης,  
ἔχει γάσι τὰ νερά του,  
κ' ὅλοι λένε: συμφορὰ του.

Ὅταν Πατισῶζ καλῆσαι, Περικλέτο κουτεντζέ,  
καὶ κανέναν δὲν σὲ βλέπει καρὰ μέσ' ἀπὸ μπερντζέ,  
ὅταν τὴν Ἀνατολήν συγκινήσῃ καὶ τὴν Ἐβρώπην  
καὶ Μονάρχης βασιπσῶδης Συνταγματικὸς κατόπι.

Ὅταν μὴ φορῶ καὶ σὺ  
μᾶθῃς τοὺς θεσμοὺς φαρσί,  
καὶ στὸν Ἐθῶνο σου καρσί  
εῤῥητορες γι' αὐτοὺς ἴμιλοιν,  
κ' ἔλευθέρως σ'ὸ Τσαρσί  
τὴν εἰκόνα σου ποῦλοιν.

Ὅταν φαίνεσαι συνήθης  
βασίλεις σ'τὴν πολιτείαν,  
ὅταν λές πῶς ἀπηρηθῆς  
τὴν πατρίαν δεσποτείαν.



Όταν κηά και σὺ γεννηθῆς  
σάν τοὺς ἄλλους κακομοίρη,  
δταν λόγους ἐκφωνήης  
μέσ' ἀπὸ τὸ παραθύρι.

Όταν ἔκαστ' ἀνεγθῆς μέσ' στὸ κράτος Παρλαμέντα  
καὶ γιὰ Σύνταγμα κουβέντα,  
δταν κἀνῆς σάν τοὺς ἄλλους γιὰ Βουλὰς πῶς συγκινεῖσαι,  
τότε κραταῖος Καλλιφῆς, τότε Πατισῆς δὲν εἶσαι.

Τότε πατεῖς κηά, Σγαριῶ,  
νάσαι τοῦ γκουνηῶ καμῆρι,  
νῆχῆς ἔαδελφὸ τὸν ἦλο  
κη' ἀδελφὸ σου τὸ φεγγῆρι.

Τότε σὲ κλωτσῶ κη' ὁ μούλος,  
τότ' ἀχμῶτος καὶ δοῦλος  
Κομητῶν καταντῆς,  
κη' εἶναι μουσαφιρὸ — ὄντας  
γιὰ τὸ πλῆθος τὸ κοινὸ  
τὸ Παλάτι τὸ κλεινὸ.

Τότε κἀνῆς καὶ τὴν αἴγλην καὶ τὴν δύναμιν τὴν σὴν,  
τότε μὲ ζουφιλομανθῶν  
ξεφωνίζεις κατ' ἴδιαν,  
φτοῦ κη' ἄλλ' ἀμπελαβεροῖν.

Πλὴν ἔμεις, βρεῖ Περωλέτο, τί καλὰ ποῦ τὴν περὶ ἄνε  
μ' ἄλλ' τῶν Ρωμηῶν τὴν ψῶρα...  
μῆτε φύλλος θέλω νάμαι  
'στού Χαμὶτ τὸν κόρφο τάρα.

Μῆτε πᾶει στὸ χαρῆμ,  
Περωλέτο μου βερέμη,  
καὶ σ' ἐκεῖνο κηά δὲν βροῖκει  
μῆτ' εἰνούσιους κη' Ὀβελίσκη  
τῆς χοιλίας του νὰ γλυκάνη...  
κη' ἂν τὴν βεῖ τι νὰ τὴν κἀνη;

Εἰς τὸν κόσμον ἄλλ' γυρίφοι...  
κλάψε κλάψε τὸν Καλλιφῆ.

Ἄς τὸν κλάψῃ κάθε Μουσα  
μ' ἔνα θλιβερὸ τροκάρι,  
κη' ἄς ἐλθῆ κη' ἡ Ναυκρατοῦσα  
κἀν ἡ Δόξα νὰ τὸν πᾶρη.

Ἡ Σταμποῦλ πολιορκεῖται... τῦμπανα καὶ κροφβέλα  
'μπρός' στὰ τεῖχη τῆς κροτοῦν,  
καὶ τὴν τήρησιν ζητοῦν  
τοῦ Συντάγματος καθ' ἄλλα.

Νέοι λόγοι φιλογεροὶ  
πρὸς τὸ πλῆθος ἀναγγέλλουν  
πῶς τὸ Σύνταγμα τὸ θέλουν  
σύμφωνον μὲ τὸ Σερῖ.

Τοῦτο θέλουν καὶ χαρῆμα  
κη' Ὀυλεμάδες μὲ καλέμα,  
τοῦτο θέλει κη' ὁ Καλλιφῆς,  
πνευματώδεις καὶ κοινοὶ,  
κάθε Μπέης, καθ' ἔριφης,  
Κομητῶν καὶ Στρατοῖ.

Σύνταγμα καὶ Σερῖ... πῶς καὶ σὺ τὸ κόνεις, βίβλα,  
μὲς' σ' αὐτὸ τὸ παταράκι;  
Μὲγ' αὐτὸ τὸ γεγονός,  
πλὴν ἀκόμη κανενὸς  
τὸ μὲν ἀλλὰ δὲν τὸ χωρεῖ  
πῶς τὸ Σύνταγμα μ' ἔμπορει  
σύμφωνον νὰ προχωρῆ  
μὲ τῶν Τούρκων τὸ Σερῖ.

Τὸ Σερῖ Βουλὴν δὲν θέλει, μῆτ' ἑλευθερίαν γλώσσης,  
μῆτε τύπον, μῆτε γνώμας, καὶ λαοὺ διαδηλώσεις.

Τὸ Σερῖ ζητεῖ, εἰρούτζε,  
βουβαμάρα, φροσιτζέ,  
τὸ Σερῖ ποῦ λές ἀχμῆση,  
θέλει τεμενῶ, γασμάση,  
καὶ καρῖση, καὶ χαρῆμ  
καὶ Κιολάραγα νὰ τρέμη.

Τὸ Σερί ζητεῖ Βεζύρη καὶ Ντοβλέτι, ποῦ νὰ σπύβουν  
 ὅτ' οὐδὲ χωρὶς μιὰ,  
 καὶ τὴν μούρη τῶν νὰ τρίβουν  
 ὅτ' οὐδὲ Σουλτάνου τὰ χαλιά.

Τὸ Σερί ζητεῖ Σουλτάνους  
 σάν τοὺς περασμένους, νάνε,  
 καὶ ἢ δικαιοσύνη νάνα  
 μόνο γιὰ τοὺς Μουσουλμάνους.

Τὸ Σερί, βρε κοκαλιάρη, θέλει σὺζα τὸν ραγιᾶ,  
 τὸ Σερί τοὺς ἀλλοφύλους  
 τοὺς νομίμα παλιοσκόλους,  
 καὶ ἔπιτρέπει ἰστοὺς πιστοὺς του νὰ τοὺς σφάζουν σάν τραγιᾶ.

Τοιγαροῦν γι' αὐτὰ δικαίως τόσος κόσμος ἀπορεῖ,  
 καὶ γι' αὐτὰ δὲν θὰ μ' ἀπορέση  
 τὸ μ' ἀλό μου νὰ χωρέση  
 πῶς τὸ Σύνταγμα τὸ θέλουν σήμερον μὲ τὸ Σερί.

Ταῦτα, φίλε μου, καὶ μένει κερηνός πρὸ τῆς Βουλῆς  
 ὁ πιστός σου Φασουλῆς.

### Ὁ Φασουλῆς τῶν Ἀθηνῶν ἰστοὺν Κλέϊζερ τῶν Γερμανῶν.

Ἄβε, Τέζαρ... Καίσαρ χαίρε,  
 ἴσως Ρωμηὸς ἐλαίβας φέρε.  
 Ἄνθισμένοι ψάλλον τόσῳ  
 μὲ λαγόντα, μὲ βρολιά,  
 καὶ γιὰ σένα διεκόπη  
 τῆς Βουλῆς μας ἡ δουλειᾶ.

Χαίρε, Καίσαρ Γερμανέ,  
 κρῶτε τὸν κλεινὸν κλεινέ,  
 Σείρει καὶ Ἀθηνεῖν.

Πάλι καλὸς ὄρισος  
 ὅτ' οὐ λαμπρὸν Ἀγῶσιον...  
 τόσῳ πᾶν τὸ γνώρισος  
 τὸ χαρτοβασίλειον.

Τώρα τῶμαθε καλά  
 τῆς γῆς ὅλης τὸ καμάρι,  
 ἔσεις τι καπνὸ φουμάρι  
 καὶ πῶς ὀφείβει γιὰ φιλά.

ἔσεις πλέον, Ἱμπεράτορ,  
 πῶς καθέννας μας προπάτορ  
 χαίρει βλέπον ἀπογόνους  
 σάν καὶ τοὺς τοὺς συγγόνους.

Καὶ τῆς γῆς μας ὀδδα δρέπει  
 καὶ καὶνὸς ἀναποθεῖ,  
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπει  
 καὶ τὸν Κόντε μᾶς ἀποθεῖ.

Φαίνεται καὶ σὺ τὸν Τζωρτζή πῶς πολὺ τὸν ἐκτιμᾷς  
 καὶ τοὺ κάνει καὶ τραπέζια καὶ τὸν κένεις ὁ ἐκδρομάς.  
 Ἔχεις ὁ ἴω ο, φίλε Καίσαρ... δὲν ἐξοικονεῖ κανεὶς  
 ὁμοίως τοῦ Κυβερνήτης...  
 εἶναι γιὰ παρ' οὐκείας καὶ γιὰ τῶν τοὺς εὐγενεῖς  
 προτομῶστος, τεχνίτης

ἔσεις πάντα νὰ μιλῆ  
 μὲ κομψότητα σπανίαν...  
 πνεῦμα, δεξιάτης χάρις.

Καὶ φοβούμεθα πολὺ  
 μήπως εἰς τὴν Γερμανίαν  
 καγκλιάριον τὸν κέρσης.

Τίμα, Καίσαρ, τὸν Τζωρτζή,  
 ποῖναι σᾶς, ὅσῳ, τῶμα,  
 μὰ δὲν εἶχε ροιζωὸ καὶ γεννηθῆν ἔδω πέρα  
 γιὰ νὰ σκίηη κάθ' ἡμέρα,  
 καὶ ὅπως καὶ τοῦ Προμηθέως νὰ τοῦ τρώνη τὸ σηκόπι  
 πότε μὲ θυμοὺς ἐμπόρον, πότε μὲ τὸν Παταφώτη.

Εἶθε, Καίσαρ, εὐμενῆ  
 χάριν τοῦτου νὰ φανῆ,  
 καὶ φιλέλλην νὰ γένῃς  
 καθὸ πρῶτος συγγενῆς  
 τῆς Ἑλλάδος τῆς κλεινῆς.

Ἄγαπᾶσού διχῶς σπᾶθη, διχῶς, θῶρακα καὶ κρᾶνος...  
 εἰς τὴν γῆν τοῦ μεγαλοῦ  
 καὶ τοῦ φιλόντος ἤλιου  
 ὁ καθέννας εἶναι, Καίσαρ, Ζεπκελιν ἀεροκλιάνος.

Πῶς γι' αὐτὸν τὸν Ζεπκελιν κᾶντε καὶ σεις ἀντάρα;  
 ἔδω πέρα Ζεπκελιν εἶναι κέντε σ' τὴν πεντάρα,  
 Ὅλα μας τερροκλιάνα πάντα θοισαμβος τὰ στέφει...  
 μὴ ζητήσης ἐπὶ γῆς,  
 τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς εὐπαγεῖς,  
 ζήτησέ τους εἰς τὰ νέφη.

Χαίρε, μεγάλη Καίσαρ καὶ μὲ τὴν Ἀγούστα,  
 καὶ συμμορφόσῳ τώρα μὲ τὰ ὀκτὰ μου γόστα.  
 Ἐδῶ, ποῦ Τελωνεῖον μᾶς ἐκθαμβόνουν κλέα,  
 δὲν θάρρης ἐνα μόνον ἀκλίτη Ἀγυλλέα.

Μὰ πλῆθος Ἀγυλλεῖς  
 ἄβρογς σὲ καρφενέδες  
 κωθροὺς καὶ γαυεῖς  
 ὡς εἶδος κουνενέδες.

Μὲ βερσεῖδρα μόνο  
 γεμισζουε κατάστρα,  
 καὶ μύγαις διχῶς πόνο  
 σοσῶνουνε μὲ λάστρα.

Ἄμεριμῳ γυροῦσῳ  
 μέσα σὲ Σπανιάδες  
 ψωμί ζητώντας χάρισμα.

Καὶ τὸν καιρὸ περοῦσῳ  
 πότε μὲ πατινάδες,  
 πότε μὲ πατινάρισμα.

Καὶ κερῶστος ποσιλάς,  
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελάς.

Νέον Ἡμερολόγιον τὸ Κυθηραϊκόν,  
 ποικιλὸν, ἀραιότατον, καὶ καλλιτεχνικόν.  
 Ἐξέδωκεν εἰς Κύνθηρα Ἀγούστος Ἀλβανιάκης,  
 ἀνὴρ οἰστηλατοῦμένος πρὸς τὰ καλὰ συγχαῖς.